

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):
SF har den opfattelse, at et samfund, et videnssamfund, som det danske, skal bruge mange midler til forskning. Det er en holdning, som vi i øvrigt også var enige med, erindrer jeg, Venstre og De Konservative i her i efteråret, da vi forhandlede finanslov med den daværende regering.

Da var det faktisk sådan, at SF oplevede tendenser til, at vi faktisk foreslog for få midler i forhold til det ambitionsniveau, Venstre og De Konservative havde for, hvornår staten skulle gå ind og bruge forskningsmidler. Den daværende finansminister var helt bleg ved tanken om alle de penge, som Venstre og De Konservative ville bruge på forskningen.

Nu er der altså kommet nye ministre, nu er ambitionsniveauet et helt andet. Når samfundet ikke skal være med til at udvikle videnssamfundet ved forskningsmidler, og det kan jeg så forstå at man ønsker at kompensere for, så skal man bare give dem et skattefradrag. Så tror man, man løser det. Det er vi faktisk grundlæggende imod.

Vi mener, det er forkert at bruge et skattefradrag som et middel til at fremme bestemte formål. Så derfor vil jeg sige det på den måde, som vi også gjorde det før, valget, at vi er meget tilhængere af, at der bliver brugt mange penge til forskning, også væsentlig flere end det ambitionsniveau, som den nuværende regering har. Vi har mindst samme ambitionsniveau, som den forrige opposition havde – så kan man følge lidt med i historikken – men vi mener, at pengene skal gives målrettet, og at de bliver bedst anvendt ved, at staten afsætter de midler til forskning, der er brug for.

Med den begrundelse kan vi ikke anbefale forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):
Det lyder smukt, når det i bemærkningerne til det her lovforslag hedder, at tilvejebringelsen af ny viden er afgørende i en vidensøkonomi. Det har jo ellers ikke præget regeringens politik indtil nu. Her har vi set nedskæringer, den ene efter den anden, på forskning og undervisning.

Det forslag her handler altså heller ikke om et generelt løft til forskningen i Danmark. Desværre, for så ville vi jo være meget positive.

Det handler derimod grundlæggende om, at det offentlige skal betale for, at erhvervslivet får øget indflydelse på forskningen i Danmark. Det er penge lige ned i foret på en række af de rigeste koncerner i Danmark.

Når virksomhederne får mulighed for at fradrage udgifter med 150 pct., får virksomhederne et helt oplagt incitament til at gå ind i et samarbejde med offentlige forskningsinstitutioner. Det betyder også, at en større andel af de midler, der er bevilget til den offentlige forskning, bindes i et samarbejde med erhvervslivet.

Sammenholdt med regeringens nedskæring af diverse institutter og centre, som varetager forskning ud fra nogle bredere interesser end erhvervslivet, giver dette forslag et klart indblik i regeringens forsknings- og skattepolitiske målsætninger.

Forskning skal i stigende omfang underlægges erhvervslivets interesser – konsekvensen af en sådan udvikling ses allerede i dag tydeligt inden for den medicinske forskning – og erhvervslivet skal forgyldes med en lind strøm af nye skattefradrag.

Enhedslisten ønsker i stedet et løft i bevillingerne til den fri forskning, og at det er de bredeste skuldre, der skal bære de tungeste byrder. Derfor ville vi have gennemført en udlugning i fradrag og andre skattefiduser, og vi ville have styrket skatteligningen, så det sikres, at også de multinationale selskaber i Danmark kommer til at betale skat. Det er ikke det, der er lagt op til her:

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Kl. 18.50

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):
Jeg vil gerne takke for en positiv modtagelse af forslaget. Jeg har selvsagt bemærket, at ikke alle var lige positive, og det kan man måske undre sig en smule over, men o.k., lad os nu se.

Jeg har specielt hæftet mig lidt ved argumentationen om dette med, at det her bare er et erhvervstilskud. Det er ikke bare et erhvervstilskud. Dette er for det første en forsøgsordning. For det andet er det en ordning, som øger erhvervslivets incitament til en direkte, mere målrettet forskningsindsats til gavn ikke bare for virksomhederne, men så sandelig også til gavn for den medarbejderstab, som virksomhederne har, for beskæftigelsen i det danske samfund, for